

Більшовицьким шляхом

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих Запорізької області

Ціна 15 коп.

Четвер

8

червня

1950 року

№ 46 (3503)

У К А З

Президії Верховної Ради Української РСР
ПРО СКЛИКАННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Скликати сьому сесію Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки 3 липня 1950 року в місті Києві.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР М. ГРЕЧУХА.

Секретар Президії Верховної Ради Української РСР В. НИЖНИК.

м. Київ.

5 червня 1950 р.

Великий перетворювач природи

Вчора сповнилося 15 років з дня смерті видатного російського вченого, великого перетворювача природи Івана Володимировича Мічуріна. Життя Мічуріна це чудовий трудовий подвиг.

В дарській Росії вченому доводилося працювати самотійно. Жив він у злиднях. І тільки радянська влада дала йому можливість широко розгорнути свої чудові досліди над перетворенням природи. Мічурін став гордістю радянської Батьківщини. Він перший довів можливість спадковості організмів, можливість керувати зміною спадкових ознак рослин і тварин „Людина може і повинна створити нові форми рослин краще за природу“, — казав Іван Володимирович і практично підтвердив це тим, що вивів понад 300 нових сортів плодівих і ягідних культур.

В. І. Ленін і Й. В. Сталін особисто проявляли велике піклування про Мічуріна. Двічі у нього в розсаднику побував М. І. Калінін.

Почавши свій життєвий шлях службовцем на залізничній станції в місті Козлов (тепер місто Мічурінськ), Іван Володимирович закінчив його дійсним членом Всесоюзної Академії сільськогосподарських наук імені В. І. Леніна і почесним членом Академії наук СРСР.

В творах Мічуріна, зібраних в чотирьох томах, описано 123 нових сортів яблунь, груш, айви, вишень, горобини, слив та інших плодово-ягідних рослин, виведених ним.

Передове вчення Мічуріна озброїло наших біологів могутнім зброєю у боротьбі з ворожими теоріями в науці, з реакційним вченням вейсманізму - менделізму - морганізму. Тепер радянські біологи і мільйони практиків соціалістичного сільського господарства на чолі з академіком Т. Д. Лисенком успішно працюють над створенням нових

сортів і порід, більш продуктивних форм сільськогосподарських рослин і тварин.

Широкого розмаху набрала народна селекція. З селекційних станцій вона вийшла на широкі поля колгоспів та радгоспів і приносить чудові плоди. Мічурінське вчення і рух, викликаний ним, несуть колосальні зміни в культурі соціалістичного землеробства, у всебічному піднесенні його. Мічурін був народним вченим, зв'язаним з мільйонами трудящих, мріяв бачити радянську країну вкриту чудовими садами. „Наша країна, — писав Мічурін у своїх побажаннях комсомолу, — і зовні повинна бути самою красивою країною в світі“.

П'ятнадцять років, що пройшли з дня смерті Мічуріна, були в нашій країні роками освоєння і дальшої творчої розробки мічурінського вчення, успішного примінення його в різних різноманітних галузях сільськогосподарської практики і біологічної науки.

Учений говорив: „Я бачу, що колгоспний лад, за допомогою якого комуністична партія починає вести велику справу оновлення землі, приведе трудяще людство до дійсної могутності над силами природи“.

Велике майбутнє всього нашого природознавства — в колгоспах і радгоспах“.

Збуваються пророчі слова вченого. Партія більшовиків під керівництвом товариша Сталіна організувала грандіозний наступ на посуху, висунула і втілює в життя великий план перетворення природи.

Підкорення сліпих сил природи людині — благородна справа, якій присвятив своє прекрасне життя великий син радянського народу, геніальний учений-новатор Іван Володимирович Мічурін — живе і пермагає в славних успіхах соціалістичного сільського господарства.

Республіканська нарада перших секретарів сільських райкомів і окружкомів КП(б)У

5 червня, в Сесійному залі Верховної Ради УРСР відкрилась республіканська нарада перших секретарів сільських райкомів і окружкомів КП(б)У. В роботі наради беруть участь секретарі обкомів КП(б)У, деякі секретарі колгоспних первинних партійних організацій, голови і бригадири передових колгоспів.

Всього на нараді присутні понад 1000 чоловік.

Нараду відкрив секретар ЦК КП(б)У тов. О. І. Кириченко.

З доповіддю „Про стан і заходи посилення масово-політичної та організаційно-партійної роботи по забезпеченню виконання зобов'язань, взятих перед товаришем Сталіним колгоспами, МТС і рад-

госпами України по вирощуванню високих урожаїв усіх сільськогосподарських культур і розвитку громадського продуктивного тваринництва в 1950 році“ виступив секретар Центрального Комітету КП(б)У тов. Л. Г. Мельников.

Учасники наради вислухали доповідь з великою увагою. Бурхливою овацією вкриваються прикінцеві слова доповідача, який запевнив Центрального Комітету ВКП(б) і великого Сталіна в тому, що колгоспне селянство України під керівництвом партійних організацій забезпечить нове піднесення сільського господарства і з честю виконає свої зобов'язання перед соціалістичною Батьківщиною і товаришем Сталіним.

Тепер головне в боротьбі за врожай — добре доглянути посіви і старанно підготуватися до жнив

Громадському тваринництву — міцну кормову базу

Готуються до штучного запилення соняшника

Прямокутний масив соняшника артілі ім. Тельмана займає 37 гектарів. Рослини вище коліна. Ділянка цієї культури двічі оброблена. Лопате листя рослин зімкнуло ряди. Соняшник починає зацвітити. Ланки готуються до третього міжрядного обробітку та штучного запилення. Комсомольці й молодь виготовляють для цієї цілі рукавички з кролячих шкірок.

Виготовлено спеціальні граблі

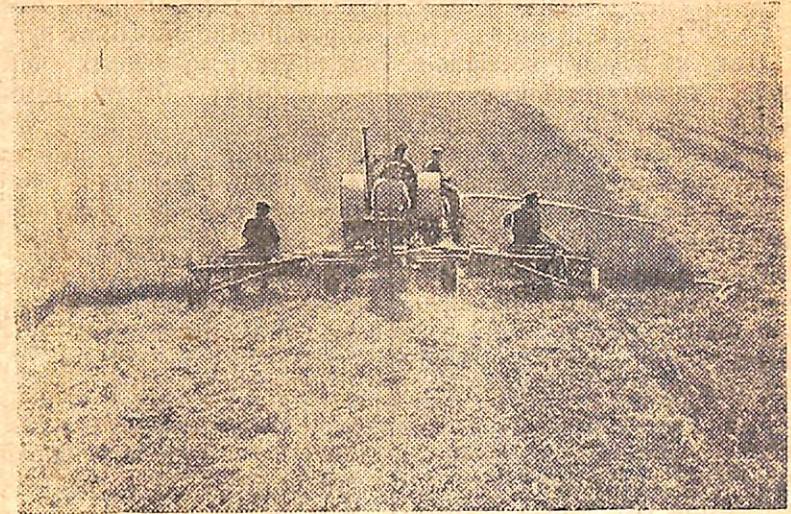
Майстри артілі ім. Кагановича виготовили спеціальні граблі, які йтимуть в причепі хедера комбайна. Виготовлене знаряддя передано комбайновому агрегатові.

Допомога учнів

Учні Трудівської початкової школи допомагають колгоспові «9-те травня» в догляді за посівами. Ними прополено 70 гектарів ранніх колоскових — ячменю, вівса та ярої пшениці.

Скошено 42 гектари сіяних трав

Тваринники артілі ім. Калініна заготовляють на зиму корм. Цими днями скошено 42 гектари сіяних трав. На сіножатях піднімаються кошиці. Близькими днями корма будуть заскитровані.

На знімку: тракторний агрегат косить люцерну на зеленій корм у радгоспі Південківського цукрового комбінату, Тростянецького району, Сумської області.

Фото В. Литвинова.

(Прескпіше (РАТАУ).)

Комбайнові агрегати не вкомплектовані

В колгоспі ім. Кірова хліб збиратимуть, крім простих машин, два комбайни — «Сталінець-1» та «Комунар». На першому працюватиме Іван Кременчуцький, на другому — Максим Лук'янченко. Згідно договору, Великотокмацька МТС тут повинна зібрати 500 гектарів хліба. Комбайнери зобов'язалися наполовину перевиконати договірні зобов'язання. Для цього вони добре підготували свої машини, обладнали їх зерновловлювачами та полово-соломокопнителями. Враховуючи, що травостій не високий, пристосували хедери для низького зрізу.

Та успішне проведення збиральної залежить не лише

від справності машин. Комбайновий агрегат необхідно вже на сьогодні вкомплектувати і безтарками, і тяглом, і людсьми. Але в артілі ім. Кірова це дивляться крізь пальці.

— Вийдемо в степ, там видніше буде, — говорить колгоспний агротехнік т. Кременчуцький. — Чого нам заздалегідь спішити? За шпою ж не капа.

Виходячи з такого стилю роботи, в артілі ім. Кірова не знають хто буде від бункера відвозити зерно, хто доставлятиме до машин воду й паливо.

Досі комбайнери не склали й маршрутів, бо не знають ділянок, на яких вони працюватимуть.

П. ГОРІЛЕНКО.

ВСЕБІЧНО ГОТУВАТИСЬ ДО ЖНИВ

Коли вийшла перша борона в поле і від кузні було забрано інший ґрунтообробувальний та висівний інвентар, Іван Петрович Куліш з групою досвідчених майстрів підійшов до збирального реманенту. Оглядаючи лобогрійку, комісія зупинилася біля польового колеса, втулка якого була розроблена.

— Замінити його слід, — спільну думку присутніх висловив досвідчений хлібороб Павло Шедрий.

Та польових колес в запасі не було.

— Не один сезон ще ходитиме, лиш добрих рук доведеться прикласти, — суперечив їм майстер т. Куліш.

Після старанного огляду кожної деталі було складено дефектний акт.

... Розпечений до біла кусок заліза послухав гнувся у трубку. Зроблену деталь ковалі

Мелехін та Куліш вставили в отвір польового колеса. До нового зменшеного зазору підігнали вісь. Випробовування дало бажані наслідки. Так було полагоджено ходові вузли всіх лобогрійок. Добре відремонтовано й другі деталі.

Плотники виконали дерев'яні роботи та удосконалили торгочі граблі, які йтимуть в причепі хедера.

Однак було б помилково думати, що артілі ім. Горького всебічно готуються до збирання врожаю. Ні! Взяти зерносковищца. Криші їх світяться десятками великих і малих щиплин. Для зєпання посівного матеріалу недостає засік. Досі не продезинфіковано комор.

А найгірше — з критим током. Минулого року така необхідна споруда була збудована. Більше двохсот центнерів хліба зберігалася від дощу. Навіть в негоду не припинали

хлібовивозки. Під навісом віялками очищали зерно.

Прийшла осінь — необхідної будови нестало. Її розібрали на «господарські» потреби. А нинішнього року треба знову будувати і знову відривати робочі руки, витрачати трудовні.

— За нами діло не стоятиме, — говорять будівельники. — Тільки лісу немає.

З чого будувати навіс — питання лишається відкритим і для колгоспників, і для правління. У голови колгоспу Павла Дудки є думка побудувати нову кузню, а покрівлю старої використати під навіс. Коли дійде черга до кузні, а потім до току — важко сказати.

Не можна змовчати й про польовий стан. Його також не влаштовано. Нічого правління не робить і для організації громадського харчування.

Т. ЯКИМЕЦЬ.

Що виявила постійно-діюча комісія

Великі й відповідальні завдання покладені на сільські постійно-діючі комісії. Виконавши ці завдання—значить глибоко вникати в справи колгоспного життя, дбати про зростання сільського господарства і добробуту колгоспників, берегти громадську власність.

Саме так працює сільсько-господарська комісія Роботинської сільської Ради, очолювана депутатом Семеновим. Спираючись на широкий актив колгоспників, вона повсякденно цікавиться роботою правління колгоспів, викриває їх недоліки, приймає вчасні рішення по ліквідації допущених хиб.

Так, на адресу постійно-діючої комісії надійшло ряд скарг колгоспників артілі «Країна Рад», в яких вони обвинувачували правління в розбазаренні громадського добра, порушенні колгоспної демократії. Скарги колгоспників були незаперечні. Перевіривши стан роботи на місці, комісія дійсно виявила факти антиколгоспної діяльності правління. Голова артілі т. Хідько став організатором всіляких махінацій і обдурення колгоспників. Він без відома загальних зборів і навіть деяких членів правління розбазарив 16 поросят. Троє кращих Хідько привласнив. Крім того, він видав дев'ятимісячне поросля бухгалтеру колгоспу т. Шкрюбі. Щоб обдурити членів артілі, оформив їх як додаткову оплату. І це тоді, коли господарство не виконує плану розвитку свинопоголів'я і м'ясопоставки.

На тваринницьких фермах панує повна знеосібка. Облік трудоднів занедбано. Молодняк великої рогатої худоби ніяк не закріплений. Політично-масова робота не проводи-

ться, хоч очолює тваринницькі ферми комуніст т. Вольвач. Такий занедбаний стан роботи не лише на тваринницьких фермах. Подібне і в рільничих бригадах та ланках. За весь час нинішнього року в артілі не випустили жодної стінної газети, бойового листка, відсутнє соціалістичне змагання.

Немає порядку в правильному плануванні і використанні колгоспних коштів. До колгоспної каси за I квартал надійшло 12.782 крб., але з них здано в Держбанк лише 3.400, решта—витрачена поза банком.

Всі ці питання за пропозицією комісії обговорено на сесії сільради. Рішенням сесії запропоновано правлінню артілі повернути розбазарених поросят на ферму. Однак, голова колгоспу Хідько до цього часу не виконав цього рішення. Виконком сільської Ради змушений був передати справу райпрокуратурі, але й вона ніяких заходів не вжила. Хідько по-старому продовжує беззаконня. Навесні він узяв з комори для посіву свого городу 30 кілограмів ячменю. Через деякий час вибрав саму кращу вівцю з двома ягнятами. І про це добре знає райпрокурор т. Манойленко, але ніяких заходів не вживає.

Виконком сільської Ради та її комісії можуть виконати любі завдання, коли вони одержуватимуть всебічну допомогу і підтримку з боку районних органів. Саме такої допомоги ми й не відчуваємо. Працівники райвідділу сільського господарства, в тому числі й сам завідуючий т. Миронов,—рідкі гості в колгоспі. Вони не знають дійсного становища, яке створилося тут. А їм слід було частіше навідуватися.

І. ЛОБАЧ.

голова виконкому Роботинської сільради.

Недільники по відбудові пошти

Шість недільників провели працівники райвідділу зв'язку на відбудові приміщення пошти і телеграфу, зруйнованого під час війни. До Жовтневих свят пошта і телеграф перейдуть у своє приміщення.

Перші 60 центнерів раннього силосу

Кормодобувальна ланка тов. Олешенка (артіль ім. Гастелло) заклала перші 60 центнерів раннього силосу з різотрав'я. Заготівля силосу продовжується.

Знищено 117 тисяч ховрахів

Ловецькі бригади Велико-токмацької контори Заготживсировини в цьогорічний сезон знищили 117 тисяч ховрахів. Тільки в останні дні від ловців на склад поступило близько 20 тисяч швірок.

Добре обслуговує свою дільницю листоноша тов. Пікуза. На знімку (справа наліво): тов. ПІКУЗА вручає свіжі газети трактористам тт. САРАЄНКОВІ і НІКІТЧЕНКОВІ (Валківська МТС, Харківської області). Фото В. Хейфеца. (Прескляше РТАУ).

Оберігайте картопляні поля від колорадського жука

Батьківщиною колорадського жука є Північна Америка (штат Колорадо). Звідси він був завезений до Західної Європи, де швидко поширився. У 1949 році його знайдено вже і в Львівській області. Отже, не виключена можливість, що він потрапив і в нашу область.

Намагаючись всілякими силами перешкодити народові Німецької демократичної республіки будувати нове життя, американці скидають цих шкідників з літаків на його поля.

Колорадський жук — шкідник 10—12 міліметрів довжиною і 6—7 шириною. Тіло його коротко-овальне, сильно випукле. Надкрилля жовтувато-оранжевого або червоного кольору з чорними плямами. На спині є пляма, яка подібна до римської цифри (V). Сам жук погано літає, а підхоплений вітром і повітряними течіями може переноситися на великі віддалі. Зимують жуки в ґрунті на глибині 12—25 сантиметрів, а в рихлих землях навіть до 60—70 сантиметрів. Весною жуки виходять на поверхню і приступають до знищення молодих рослин. Через деякий час вони починають спарюватися, а через 3—4 дні відкладають яйця купками по 30 штук переважно на нижній стороні картопляного листка. Самка може відкласти 400—600 яєць, а іноді й більше.

Через сім днів з яєць появляються личинки, які після трьох линьок перетворюються в куколки. З останніх виходять жуки, які йносять шкоду. За рік одна пара жуків дає більше 30 мільйонів шкідників, які можуть знищити 2,5 гектара картоплі. Вони поїдають ботву картоплі, помідор, перцю і других культур. Шкодуносять також і личинки.

Так, в 1930 році, збитки, нанесені цими жуками в Америці, становили 145 мільйонів карбованців. Щорічні втрати врожаю картоплі у Франції складають 25—30 процентів.

По рішенню виконкому Запорізької обласної Ради депутатів трудящих в цьому році буде провадитись суцільне обстеження посівів картоплі і других культур на виявлення колорадського жука. При виявленні шкідників або їх личинок їх слід пошукати в пробірку, залити бензином чи керосином, щільно закрити і доставити у райвідділ сільського господарства.

Способи боротьби з колорадським жуком досить складні. Найбільш ефективним з'являється хімічний метод. Для повного знищення його, ботва картоплі скошується і складається в яму та заливається неочищеним бензином. Потім поле скошується на 20 сантиметрів, а земля перешушується на решета. Виявлені шкідники збираються і знищуються. Ґрунт слід полити неочищеним бензином для знищення решток жуків і куколок.

При суцільному зараженні обприскують 4-процентним розчином арсенат-кальція або опилують спеціальним препаратом. Згадані операції провадять в тишу поночі—ранком після роси, а ввечері—перед появленням її.

Крім хімічного методу боротьби, практикується ручне збирання жуків, личинок і яйцекладок.

Щоб своєчасно виявити колорадського жука і прийняти міри по ліквідації його, агрономи і населення повинні взяти участь в обстеженні посівів. Велику допомогу в цьому мусять подати учні. Обстеження слід провадити в період масового цвітіння картоплі та під час періодичного оглядання помідор, перцю і т. д.

Н. ТІХОНОВ,

начальник держінспекції карантину сільськогосподарських рослин по Запорізькій області

Нехтують допомогою спеціалістів

Зоотехнічні працівники інкубаторної станції подають колгоспам велику практичну допомогу в організації роботи птахівничих фермах, разом з колгоспниками борються з високою продуктивністю птахівництва. З цією метою в районі сільськогосподарських артілей було проведено обстеження несучості курей. Організаційно-технічними заходами ми запровадили виготовлення рольних гнізд та запровадили кільцювання несучок. Проведення міроприємств деякими колгоспами не виконуються. Приклад, в артілях ім. Калініна придбали рольні гнізда, але контрольних гнізд виготовили. А в колгоспі ім. Сталіна, ім. Суверенів «Колгоспна перемога» та інших рекомендовані нами заходи, спрямовані на підвищення продуктивності птахівництва, зовсім не запроваджують.

Н. МУХОМЕРОВ,

директор інкубаторної станції

ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ У СІМ'І

Виховання дітей у дусі комуністичної моралі, всебічно розвинутих, стійких і працьовитих людей, здатних переборювати всякі труднощі,—завдання першорядної державної ваги.

Вирішальну роль у цій справі відіграє школа. Але величезна відповідальність лежить і на радянській сім'ї. Діти більшу частину свого часу проводять у сім'ї і перебувають під впливом батьків. Залежно від того, наскільки цей вплив буде благотворним, визначається успіх комуністичного виховання молодого покоління.

Що ж повинні робити батьки? Насамперед треба точно знати вимоги школи, один—два рази на місяць зустрічатися з учителями і виконувати їх вказівки.

Одна мати говорила: «Я кілька разів зверталася до вчителя за порадою, як виховати у сина сильну волю. А вчитель мені нічого особливого не рекомендує. Все тільки повторює, щоб хлопчик додержував режиму, щоб старанно навчався і виконував посылну роботу вдома, щоб раціонально займався гімнастикою».

Учитель давав матері пра-

вильні поради. Нема потреби придумувати якісь особливі методи виховання волі. Ця властивість формується у дітей в процесі точного виконання повсякденних обов'язків.

Діти іноді не від того, щоб скористатись з слабості батьків. Десятирічна Маруся Сорокіна просить матір:

—Мамо, прибери сьогодні мою постіль. У мене уроків багато.

—Добре, приберу. Займайся уроками,—відповідає мати.

Маруся посиділа біля книг з півгодини і знову ласкаво звертається до матері:

—Диви, яке сьогодні сонечко на вулиці. Я піду погуляю. До другої зміни ще багато часу. Встигну все вивчити.

І мати знову погодилась. Дівчинка загралась на вулиці. До школи пішла з невивченими уроками. Так було не раз. І мати потім дивувалась, чому її дочка, дуже здібна дівчинка, одержала дві трійки в таблиці.

Суворі вимогливість до дітей, наполегливість у виконанні цих вимог—одна з найважливіших умов комуністичного виховання в сім'ї.

У правилах поведінки учнів зазначається, що діти повинні поводитись дисципліновано, бути чемними, з повагою ставитися до старших, проявляти чутливість до членів сім'ї і до товаришів.

Відомі випадки, коли деякі учні дуже добре виконують ці правила в школі, в піонерській організації і не виконують їх у сім'ї. Цього не можна допускати. Якщо учень відмовився поклукватися про маленьку сестричку і погуляти з нею, не схотів посприяти допомогти у домашніх справах бабусі, матері, посмів комусь з старших нагубити або розкидав свої книги, зошити і пішов гуляти,—не можна до цього ставитися поблажливо. Треба, щоб уся сім'я осудила його поведінку. Всі старші члени сім'ї єдиним фронтом повинні наполягти на тому, щоб учень виправив свою помилку і ніколи її не повторював.

Батьки повинні використати своє дозвілля якомога краще для комуністичного виховання дітей.

Робітник-металург заводу ім. Орджонікідзе тов. Борисов надіслав нам листа, в якому розповідає про виховання синів. Він пише:

—Я поставив два завдання: загартувати дітей фізично і виховувати їх ідейно. У вихідні дні ми з синами пиляємо дрова, обладнуємо сарай, займаємось столярними справами. А коли потрудимося і відпочинемо, гуляємо і робимо екскурсії. В цьому році я з синами ходив до історичного музею, потім ми побували на будівництві великого будинку, і вони наочно побачили, як добре і швидко працюють стахановці. У минулу неділю ми відвідали могили Героїв Вітчизняної війни. Доводиться з дітьми, звичайно, розмовляти, давати їм пояснення. Вони кожне слово слухають жадібно. Думаю, що посіяне дасть свої сходи.

Такий досвід сімейного виховання є дуже повчальний. Видатний радянський педагог А. С. Макаренко, звертаючись до батьків, говорив: «Треба завжди пам'ятати, що дитина—не тільки ваша радість, але й майбутній громадянин, що ви відповідаєте за неї перед країною».

Завдання радянських батьків—день у день наполегливо виховувати у дітей високі якості нових людей великої сталінської епохи.

І. ПЕЧЕРНИКОВА,

кандидат педагогічних наук.